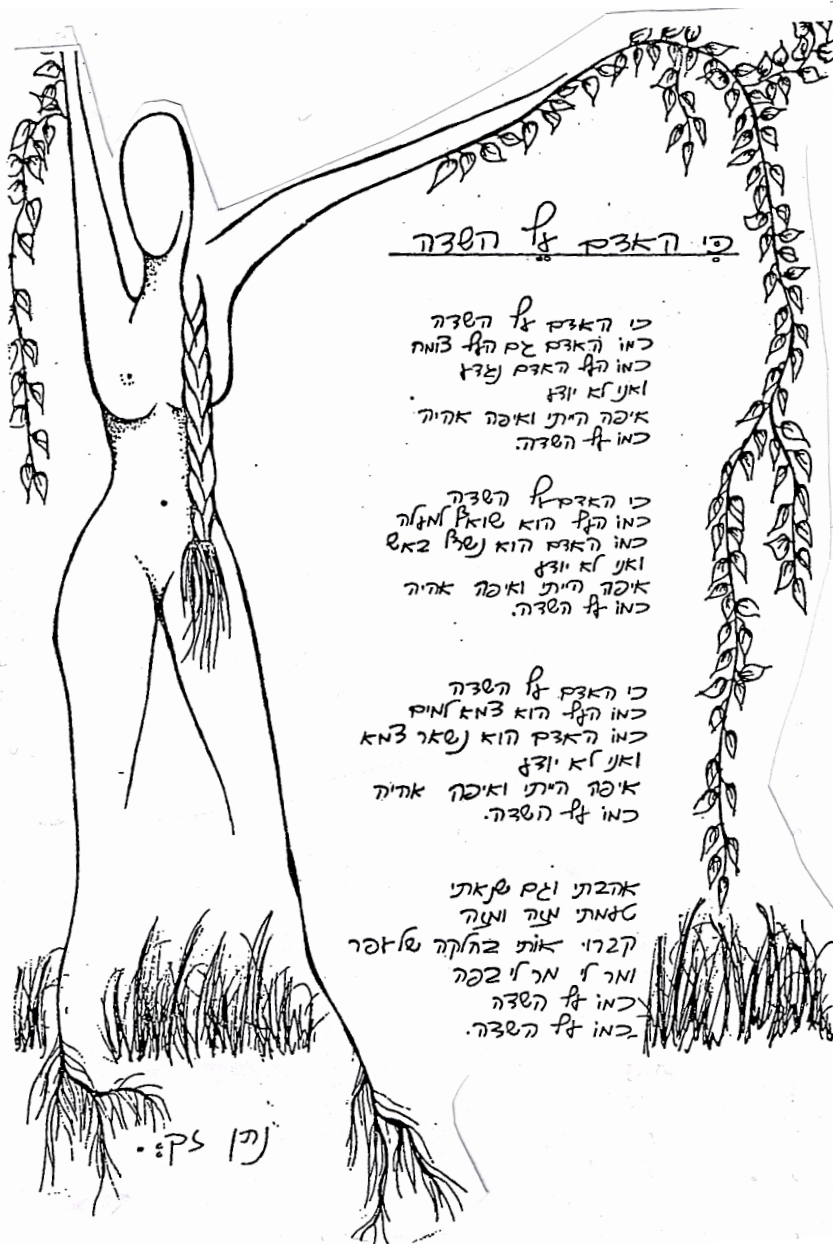

22 ינואר 2021

ט"ו בשבט תשפ"א 2021

חג שמח לעצים, לשקדיה, הסמן הימני להתעוררות הטבע, וחג שמח לנו בני האנוש, שהתברכנו בשפע כזה של צמחיה. נכון, ט"ו בשבט יתמקם רק בשבוע הבא, אבל עובדה זו לא מפריעה לנו להקדים ברכות לחג הנטיעה.

השנה לא יהיה טקס שתילת עצים, אבל ו. תרבות (דנה) מוציאה אותנו לטבע לטיול אופנים מיוחד בנחל ציפורי שזורם בעוצמה, כדי ליהנות מהצמחייה, מהירוק, ומצבעי הפרחים הראשונים. מומלץ בכל פה (כבעל ניסיון).

הקורונה פגעה בכלכלה האישית, והנהלת הקהילה מעדכנת אותנו בנושא מענקי הקיבוץ לעצמאיים. מריכוז משק ע"י **הראל** – נושאים שהיו בבדיקה וגם חשיבה קדימה להמשך הפעילות המשקית.

בנושא ט"ו בשבט – כתבה שאולה שנשלחה ע"י **דנה רוטמן** בנושא החג, שבו מדובר על ארבע תופעות היסטוריות המתקשרות ליום זה. הכנו בהמשך שעשועון לילדיכם שגם הבוגרים יכולים להתמודד איתו. דרך צלחה.

רשות מקרקעי ישראל (רמ"י) מתנכלת להתיישבות העובדת עם דו"ח חדש, שמרתיח את הקיבוצים. מובאת בעלון כתבה מקיפה שהתפרסמה ב"גלובס" ע"י **דרור סויר**.

קב' הכדורעף של מטה אשר/עכו החלה את השנה ביציאה מהשגרה. על כך בכתבה **סיכום הסיבוב הראשון ואיך ממשיכים הלאה**. בהזדמנות זו – שאפו **לנועם כץ**, שבונה קב' כדורעף בנבחרת ישראל, אבל חוסר הניסיון במשחקים בינלאומיים פגע בתוצאות. בכל מקרה, ממשחק למשחק הרגשנו איך הקבוצה מתלכדת ומשפרת את המשחק. יש עתיד.

תעודת בגרות בהצטיינות לחברי עין המפרץ, על תוצאת ההצבעה אחרי שנים של דיונים בסוגית הפנסיה. ביוזמת מס' חברים (פנסיונרים) וברצון כן של הנהלת הקהילה, זכו חברי הקיבוץ הוותיקים בפנסיה המיוחלת. את התודות תוכלו לקרוא בקטע פרי עטה של **ניצה יעקב** ל"צוות פנסיה וותיקים מתנדב". ולסיום, תודה לאיתי פרדו שכל שנה מחדש את שער העלון בכפוף לחילופי השנה.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (נפי סדר העמודים)

עדכון החלטות הנהלת קהילה	3
משולחן ריכוז משק	4
דו"ח חדש מרמ"י מרתיח את התנועה הקיבוצית	5-7
ט"ו בשבט	8-10
כדורעף מטה אשר/עכו	11
ליום השנה ליוסף פרדו ז"ל	12-13
הגיע זמן תודות	14
קבוצת דלק מוכרת את מפעל פורטרום עם קרקע	15
מזוהמת בעכו	
לא מוותרים על המחאה	16
משלוח עוגות ומודעות	17
דף הסאטירה וההומור	18-19
תרבות קורונה	20

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עזבון החלטות הנהלת הקהילה בנושא מענקי הקיבוץ לעצמאים

בישיבת הנהלת הקהילה האחרונה התקיים דיון בנושא מענקי הקורונה לעצמאים חברי הקיבוץ, בהסתכלות אחורה על שנת 2020 וקדימה ל-2021. בשנה החולפת סייע הקיבוץ לעצמאים בצורת הקלות בשכר דירה, וכן במענקים כספיים המסתכמים בכ- 250,000 ₪. בחישובים שערכנו בעזרת משרדי רואי החשבון שלנו עלה כי הזכאות לפי חוקי המדינה קטנה יותר, ומסתכמת בכ- 200,000 ₪. עד לאחרונה לא היו עצמאים חברי קיבוצים זכאים לסיוע מהמדינה, וכל הסיוע ניתן מתקציב הקהילה. מצורפת טבלה המפרטת את סה"כ הזכאויות של המדינה, מול המענקים שניתנו על ידי הקיבוץ בפועל.

	הפרש ₪	סה"כ מענקי קיבוץ ₪	סה"כ זכאות לפי המדינה ₪
הקיבוץ נתן יותר ממה שהיה ניתן על ידי המדינה	48,012	247,885	199,873

ההחלטות שהתקבלו:

1. מענקי פעימות 1-3 ניתנו בתנאי חוסר ודאות ועל פי החלטות הקיבוץ, לפיכך הן שונות מהקריטריונים של המדינה. לא תבוצע התחשבנות לאחר.
2. מענקים מחודש יולי 2020 עד יוני 2021 –
 - בעלי הנה"ח חיצונית יגישו למשרד החקלאות.
 - בעלי הנה"ח פנימית – המענקים לזכאים ישולמו ע"י הקיבוץ.
3. המענקים שיינתנו ע"י הקיבוץ לא יכללו החזר הוצאות קבועות.
4. עצמאים פנסיונרים בקיבוץ - לא זכאים למענקים.
5. בקשות מיוחדות יידונו בצוות שכר – עופר, כרמן, ניצן, תמיר ונציג מהנהלת עסקים עצמאים.

כמו כן- הוחלט לאשר מענק ל- 4 חברים וחברות הזכאים על פי החישובים, בהמשך לחישוב שבוצע שוב לכל בעלי העסקים, ולשיחות שקיימנו בצוות הנהלת העסקים העצמאיים.

- ניתן לראות כי **הקיבוץ נתן יותר ממה שהיה ניתן על ידי המדינה**, גם אם בחלוקה מעט שונה.
- ההחלטה לא לבצע התחשבנות לאחר התקבלה בעיקר כדי לא להיכנס לגביה מחברים שקיבלו מענקים גבוהים מהזכאות לפי המדינה.

שתהיה לנו שנה טובה וקלה יותר, ובעיקר של יציבות וחזרה לשיגרה.

מזל טוב
לאיה ורן בן נפתלי
להולדת הנכד
שחר

בן ראשון לאבישי ובת זוגו אורית
ברכות לכל המשפחה
מכל בית עין המפרץ

משולחן ריבז משק/ הראל

מילת תודה – תכנית העבודה לשנת 2021, שהוצגה בפני הקיבוץ, היתה תוצאה של עבודה מאומצת בה לקחו חלק פעיל למעלה מ- 40 אנשים (מנהלים, חברי הנהלה, הנה"ח ועוד) שתרמו את חלקם, החל מעיבוד הנתונים ועד דיונים בהנהלות השונות. אני מבקש להודות לכל אחד מהם באופן אישי על לקיחת חלק בהתוויית המערך העסקי של הקיבוץ, ועל תרומתם לתוצאה המצרפית.

זו הזמנות נהדרת לומר תודה גם לכל מאות העובדים שיום יום מוציאים לפועל את תוכניות העבודה, ובסופו של יום הם אלו שחתומים על התוצאה העסקית שלנו.

עטיפית – בימים אלו נבחנת העברת המפעל לאחריות ימא. עטיפית נמצאת בתהליך של בחינת האסטרטגיה העסקית שלה, ונראה שחיבורה לימא יכול להביא תועלת לשני המפעלים. אין ספק שפעילות במסגרת מפעל חזק בתחומים משיקים יכול לקצר זמנים ולהביא לתוצאות טובות יותר מאלו שהיו מושגות בפעילות עצמאית. ככל שההנהלה הכלכלית והנהלת ימא יאשרו את המהלך הוא יצא לדרך.

מראה המפרץ – בשבועות האחרונים יש שינויים פרסונאליים משמעותיים מאוד בחברה. **גולן איפרגן** לקח על עצמו (לבקשתי) את תפקיד יו"ר החברה במקומי. הסיבה לכך נובעת מהשלכות הקורונה על תחום הנדל"ן המניב וצומת הדרכים העסקית בה נמצאת החברה, שתי סוגיות מהותיות ביותר. לגולן יש ניסיון רב בתחום, ומכאן יכולת תרומה משמעותית להצעיד את החברה בכיוון הנכון. בנוסף לכך, בתום 17 שנות עבודה, הודיע לנו **רוני** (מנכ"ל החברה) על רצונו לסיים את עבודתו. לאחר תהליך איתור מקיף אישר דירקטוריון מראה המפרץ את מינויה של **יונית** כמנכ"לית החדשה, ובימים אלו מושלם תהליך החפיפה. אני רוצה לאחל הצלחה לגולן וליונית בתפקיד החדש, ולרוני הצלחה בכל דרך שיבחר ללכת בה.

הנהלה כלכלית – **טלי וולף**, המשמשת כנציגת ציבור בהנהלה, בקשה לסיים את כהונתה. לאחר מספר דיונים בנושא, ולאור העובדה שטלי הייתה האישה היחידה בהנהלה, אנו מבקשים לחרוג קצת מהנוהל היבש שלנו ולצאת למכרז שיהיה פתוח לנשים בלבד. אני מניח שאין עוררין על הצורך בייצוג רחב ככל שניתן, ובתנאים שנוצרו לא נראה סביר היעדר מוחלט של ייצוג נשי בהנהלה הכלכלית. ההליך עצמו, למעט הפניה לנשים בלבד, ינוהל ע"י מש"א בהתאם לכללים הנהוגים אצלנו לתפקיד זה.

שימרו את התאריך – 26.1.2021

ביצד נהן על הסביבה עבדנו ועבור הדורות הבאים

מחלקת איכות הסביבה וקיימות שמחה לארח את השגריר **גדעון בכר**, שליח מיוחד לשינויי אקלים וקיימות במשרד החוץ. המפגש יתקיים ביום שלישי 26.1.2021 בשעה 20:00 בוז.

ההשתתפות אינה כרוכה בתשלום אך יש להירשם מראש, נא לפנות ל**רותי גלעדי מכלוף** בטלפון 050-5287546 או במייל

ruthig@mta.org.il

נשמח לראותך!

דו"ח חדש מרתיח את הקיבוצים

דו"ח שפרסמה רשות מקרקעי ישראל לאחרונה מציע להפקיע מהקיבוצים הנחות שנהנו מהן עד כה, לצמצם את שטחיהם וכך לאיים על המשך הבנייה בהם • בעוטף עזה כועסים במיוחד: "נתבע את כל מי שחתום עליו אישית" • ברמ"י משיבים: "הם כבר לא קיבוצים, אין שם כלום ממה שהיה פעם". מאת דרור פויר, פורסם ב'גלובס'. שלחה לעלון: דפ"י.

בקיבוץ חולית שבקצה הדרום-מערבי של עוטף עזה אנחנו פוגשים את קיש, רכז המשק. שמו שמעון אזולאי, אבל אף אחד לא קרא לו ככה עשורים. אנחנו מהלכים בשבילי הקיבוץ שהוקם בשנות השבעים כהיאחזות נח"ל בסיני, ולמרות שעבר הנה כבר ב-1982, אחרי הסכם השלום, נדמה שמהו מאווירת סיני נשאר בזיכרון הקולקטיבי של החברים ועבר מהם אל השבילים והבתים. יש פה גרוב נעים של היאחזות ואף אחד לא עושה עניין, גם לא ממטוסי קרב של חיל האוויר שמחרישים את האוזן.

קיש לוקח אותנו לקצה של הקיבוץ, שם עומדת שכונה חדשה בת 12 בתים דו-משפחתיים חדשים לגמרי, שממתינים, כמו דייריהם המיועדים, לגמר עבודות התשתית. מדובר בשלב הראשון מתוך שכונה של 53 בתים, מספר לי קיש, "אבל עכשיו מי יודע מה יהיה? כבר התחלנו לקבל ביטולים". למה, אני שואל, בגלל החמאס? לא, עונה קיש, בגלל רשות מקרקעי ישראל. שפל חדש נרשם לאחרונה במערכת היחסים העכורה בין רשות מקרקעי ישראל והתנועה הקיבוצית: דו"ח חדש של הרשות, שפורסם בנובמבר האחרון, ממליץ להפחית באופן דרסטי את זכות הקיבוצים בקרקעות המיועדות לבנייה עתידית ולבטל כמה מההנחות המשמעותיות שעליהן הוסכם ב-2014. מבחינת רמ"י מדובר בתיקון של כמה עיוותים וחוסרים שנמצאו במודל השיוך הנדליני הקיים, בהיבט של זכויות על הקרקע; מבחינת התנועה הקיבוצית הדו"ח הוא לא פחות מאשר "תועבה, ספר לבן לחיסול הקיבוץ, מסמך שאחת דינו - למגרסה!", כמו שאמר לי מזכ"ל התנועה החקלאית השיתופית **ניר מאיר**, שאינו בוחל במחוות דרמטיות: בכנס חירום שנערך בקיבוץ נחל עוז קרע את הדוח לעיני כול כששכונת סג'עיייה ברקע מאחורינו. בחלקים החשבונאיים והטכניים יותר בדו"ח, שמראה הנחות כפולות, שיעורי היוון נמוכים מדי, חישובים לא נכונים, שמאות של קרקעות לא מתוכננות ושלל הטבות שנראות מוגזמות, אפשר בהחלט למצוא היגיון ואמת. אפשר גם להתעצבן מדרישות הקיבוצים כפי שהן מתוארת בדו"ח, כשנדמה שאין הנחה או הטבה נדל"נית שיכולה לספק אותם. ואם המספרים לא מספיקים אז הקיבוצים מתוארים בו כצורת התיישבות אבודה וכושלת, ונכתב כי דינם להפוך ליושבים קהילתיים בזה אחר זה. יושביהם, בטח אלה היושבים בהנהגות ובוועדים, מתוארים בדו"ח כתאבי בצע, כוחניים, נכלוליים, כאלה שהדבר היחיד שמעניין אותם הוא בתים לנכדים ולא טובת המדינה, והם נוהגים להפלות בעלי מוגבלויות, קשישים וכל מי שלא בא להם טוב בעין על בסיס קבוע או יכול להלך אימה עליהם. זו הסיבה, לפי הדו"ח, שחברי קיבוץ לא הגיעו להעיד בפני הוועדה, הם פחדו.

אי אפשר לומר ששום דבר מזה לא נכון. קיבוצניקים יכולים להיות קטנוניים ומרושעים כמו כל אחד מאיתנו, אבל זה בטח לא הדבר היחיד שאפשר לומר על קיבוצים, נכון? ובאשר לתאוות הנדל"ן - זה אולי נכון כשמדובר על קיבוצים במרכז, כמו שפיים, רשפון או שדות ים - שם הקרקע שווה מיליונים ויש היגיון רב בטענת רמ"י. אבל בחולית? כאן, ובכל הקיבוצים שהם הקו הראשון של ישראל מול עזה, הקרקע לא שווה מיליונים, גם לא מאות אלפים, גם לא מאות - היא שווה אפס עגול וכוללת פינוקים כמו מנהרות, עפיפונים וטילים. ורוב הקיבוצים נמצאים בפריפריה, לא במרכז.

לפי רשות מקרקעי ישראל, "הד"וח אינו מציג גישה אנטי-קיבוצית, אלא מצביע על כשלים בהחלטה הקיימת באספקטים של ניהול הקרקע - שליטה מוחלטת בקליטת חברים והקביעה מי ייחנה מהזכויות - ושל ההטבות הכלכליות.

על מה בעצם הבלגן? על "חלופת האגודה". מה זה אומר? מדובר בעוד דרך של הקיבוצים לשייך את הדירות לחבריהם. עד אוגוסט 2014 השיוך היה פרטי - כל חבר קיבל בעלות על הבית שלו והשטח שאינו למגורים היה שייך למדינה. אבל באוגוסט 2014, רגע אחרי צוק איתן, החליטה מועצת מקרקעי ישראל להוסיף מתווה, חלופת האגודה שמו. לפי המתווה, שטח הקיבוץ - הנוכחי וגם העתידי (לנכדים שטרם נולדו) - יירכש בשלמותו על ידי, והחברים בו יהיו חוכרי משנה. הם יוכלו למכור או להוריש את ביתם, אף שלא יהיה רשום על שמם בטאבו. כל זאת, כנאמר, בהנחות ענק שיכולות להצטבר למאות מיליוני שקלים (במרכז). הדו"ח של רמ"י מבקש, למעשה, לטפל בכמה מההנחות הכפולות, ובעיקר להגביל את מספר המגרשים שייכללו במתווה: אלה שמאוכלסים היום ועוד 10% נוספים לצורכי קליטה (או 25% לקיבוצים שהחלו בתהליך לפני 2017) - פער עצום מהמתווה הקודם שבו יכלו הקיבוצים לקבל את המגרשים המאוכלסים כפול 2.34. 65 קיבוצים ברחבי הארץ ניגשו לתהליך חלופת האגודה, יותר משליש מהם כאן, בעוטף עזה.

נרטיבים מתנגשים

34 דקות נסיעה ואנחנו בקיבוץ נחל עוז, בצפון העוטף, 800 מטר מהגבול עם עזה. קצב הגידול שם עדיין אטי ביחס לשאר הקיבוצים באזור, כנראה בגלל הקרבה לגדר וטראומות מצוק איתן.

ליד חדר האוכל הסגור אנחנו פוגשים את יעל רז לחייני, פעילה במאבק. "הם לא מבינים אותנו. אז יש עשרה קיבוצים עשירים במרכז - זה אומר שהקיבוץ הפסיק להיות אידאולוגיה התיישבותית? מי שכתב את זה לא יודע מה קורה. להגיד עליי שאני עשירה כשיש לי בית בפריפריה ששווה אפס? מי שבא לכאן - אין ציוני ממנו בעיניי. אבל ברמ"י מסתכלים על הקרקע כעל משאב ועל הקיבוצניקים כחומדים את המשאב. היום תוקפים קיבוצניקים. זה הנרטיב".

"בינינו", אומר לי גורם ברמ"י, "הם כבר לא קיבוצים, מופרטים, מתחדשים, אין שם כלום ממה שהיה פעם - רק חבורה של אנשים שאוהבים לגור יחד. כמו כל מצפה בגליל או שכונה בבני ברק. שלא יגידו לי שיש שם יותר ערבות הדדית. יש ערבות הדדית בהרבה חברות". ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית, נסער ביותר. מבחינתו המספרים לא חשובים והוא לא רוצה לדבר עליהם - רק על המילים. "הדו"ח רווי ביטויי שנאה וערעור על עצם הלגיטימיות של הקיבוצים. זה המסמך החמור ביותר שניסחו ברמ"י. התפיסה העקרונית של ראשי רמ"י היא שקיבוץ זה בלוף. מבחינתם קיבוץ הוא חבורה כוחנית שהשתלטה על קרקע. כל מי שחתום על המסמך הזה - יתבייש במעשיו".

נסה להסביר לי מה הבעיה עם צמצום חלופת האגודה. הרי לא מבטלים אותה. "יש כאן

נרטיבים מתנגשים. בעינינו, חברי הקיבוצים, כל הקיבוץ זה הבית שלנו. בקיבוץ של פעם המטבח היה משותף, גם חדר האוכל וחדר הילדים - כל שטח המגורים הוא כל הבית. זה הנרטיב הקיבוצי האמיתי, לא איזה בלוף. המדינה לא מקבלת את הנרטיב שלנו. התפיסה הזאת משותפת לכל הקיבוצניקים, אבל מפוצצת מצחוק את כל היתר. זה קונפליקט של נרטיבים. ואנחנו אחוז זעום באוכלוסייה. לא ננצח".

גם אופיר ליבשטיין, ראש מועצת שער הנגב ותושב קיבוץ כפר עזה, רואה את הסוגיה כהתנגשות נרטיבית, אבל מכיוון קצת שונה. "יש אנשים שעובדים בלשמר את הנרטיב של הקיבוצים הקורסים שתמיד צריך לחלץ אותם, והעובדה שלא הצלחנו לשנות את התמונה היא כישלון של התנועה הקיבוצית. הרי אנחנו כבר מזמן לא שם. התעשייה הקיבוצית מגלגלת 45 מיליארד שקל והיא המעסיק הכי גדול בפריפריה. בעשור האחרון גדלה אוכלוסיית מועצת שער הנגב ב-70% - זה הנרטיב שצריך להיות: של עוצמה, של שיקום. אני אופטימיסט. מה שאנחנו רואים הוא רק מכות הזנב של הנרטיב הקודם".

"אחרי שנים של הגירה שלילית", אומרים בתנועה הקיבוצית, "משפחות צעירות רבות נקלטו ומספרם של החברים גדל מאוד ברובם המכריע של הקיבוצים. חלופת האגודה היא מתווה המאפשר בנייה בקיבוצים הבוחרים בה, ויש בה הצהרה ברורה שלהם שברצונם להישאר קיבוצים.

"ישנם פקידים שקשה להם להאמין, אך יש אנשים במדינת ישראל בשנת 2021 שאינם מעוניינים לקנות ולמכור קרקעות או בתים להשקעה, אלא מבקשים לבנות את עתידם בקיבוץ, לחיות, לקיים ולפתח חיי קהילה וערבות הדדית. 65 קיבוצים מכל רחבי הארץ, בעיקר מהפריפריה, בחרו בהצבעה דמוקרטית לקבל את חלופת האגודה כביטוי לרצון הזה."

"הם בטוחים שכולם רואים את העולם כמוהם דרך הנדל"ן", אומר מאיר, "ואנחנו לא. אנחנו אחרים, ולא מאמינים לנו. כתוב בדו"ח: לא יעלה על הדעת שנפקיר חטיבת קרקע גדולה בידי גוף פרטי", אומר מאיר. "כל מילה בטירוף הזה מתועבת. הקיבוץ הוא גוף פרטי? מפקירים? זה הרי ההפך מההיסטוריה!". **מה תעשו?** "יש לנו דרכים. אני לא אסכים שיהיה דבר כזה בדברי הימים של מדינת ישראל."

גורמים אחרים בתנועה הקיבוצית נשמעים יותר נחרצים. "סבירות גבוהה שהרגנו את הדו"ח הזה".

רמ"י: "ככה לא מנהלים קרקע"

ברשות מקרקעי ישראל דווקא תולים את דחיית הדיון בטעמים אחרים. "הדוח ומסקנותיו הוגשו למועצת מקרקעי ישראל, שהנחתה אותנו להביא בפניה הצעת החלטה בעניין חלופת האגודה. עם זאת, היות שאנו בעיצומה של תקופת בחירות, יש לבחון אם ניתן כעת לקיים דיון בנושא מסוג זה".

עדיאל שמרון, מנהל רמ"י עד לאחרונה, ומי שעמד בראש הצוות שחיבר את הדו"ח לפני שפרש בסוף דצמבר, דווקא משוכנע שהמהלך צריך לצאת לפועל. "לאחר שהתחיל היישום של חלופת האגודה בפועל התברר כי היא מעניקה לקיבוצים הטבה כלכלית לא סבירה. היא הפכה להיות כלי להוזלת המגרשים עבור קיבוצים במרכז הארץ, כשאינן כל הצדקה לתת הנחה נוספת לזו שכבר ניתנה (ההנחה כפולה למעשה, כי פעם אחת הקיבוץ מקבל הנחה על הקרקע עצמה ובפעם השנייה בשל כמות המגרשים - ד"פ).

"הדו"ח אמר בפשטות שני דברים: אחד - ההחלטה המקורית נתנה היוון על היוון, הפחתות והנחות, בלי שום הצדקה כלכלית. הדוח יצא נגד ההנחה הנוספת, וביקש להעמיד את הערכים הכלכליים של שתי החלופות על בסיס זהה.

"הדבר השני שהדו"ח אומר: גם אם מתעלמים מסוגיית הכסף ומתמקדים בהיבט ניהול הקרקע, לא הגיוני שמדינת ישראל תיתן קרקע בבעלותה לאגודה שיתופית עם שליטה על החלק של המגורים למאה שנה קדימה. לא הגיוני שנחלק מגרשים לא מתוכננים. ככה לא מנהלים קרקע. ההמלצה אומרת: הקיבוץ יקבל 25% תוספת של מגרשים. אחרי שהוא ימלא אותם, הוא יקבל עוד. מי שרוצה לבוא לגור בקו עימות - יקבל מחר בבוקר מגרש. אין שום עצירה ושום הקפאת בנייה.

"יש אולי כמה אמירות בדו"ח שבדיעבד נוסחו באופן לא מוצלח, אבל הקיבוצים לא מתמודדים עם ההמלצות כמו שהן. הטענה שרק בחלופת האגודה הם יוכלו לשמר את הווי ומסגרת החיים הקיבוצי - אין לה אחיזה במציאות, עובדה שעשרות קיבוצים ממשיכים להתנהל באופן מצוין במסגרת השיוך הפרטני."

בשורה התחתונה, "אין לרמ"י שום מסע צלב נגד הקיבוצים וקידמתי הרבה דברים לטובתם. השיקול היחיד שהנחה אותנו היה האינטרס הציבורי, ערכי השוויון והצדק החלוקתי".

שעשועים לחה האילנות

ת	פ	ו	ז	א	ב	א	פ	ר	ס	מ	ו	נ
מ	ק	פ	ע	ג	א	ב	ג	ש	ז	י	ך	ז
ר	ש	צ	ס	ס	ק	ד	ה	ו	ז	ח	ט	ו
ש	ר	מ	נ	מ	ל	ל	ק	ס	ש	י	נ	פ
ת	ח	ב	ש	א	מ	א	ש	כ	ו	ל	י	ת
ג	י	ו	מ	ס	נ	ע	ג	א	ת	ב	ג	ד
ד	מ	ה	פ	נ	ט	פ	ו	ת	ב	א	ו	ה
ר	ל	ו	כ	ת	י	א	י	ש	ח	נ	נ	ז
י	ו	ז	י	ל	נ	צ	ב	ר	ט	י	נ	ה
מ	נ	ח	ט	מ	ה	ק	ה	ט	כ	ל	מ	ה
ו	מ	נ	ד	ר	י	נ	ה	ע	י	ס	נ	פ
נ	ר	פ	ו	מ	ל	ו	פ	ק	ג	ח	צ	ק

בתשחץ זה חבויים עשרים שמות פרות שונים, הכתובים בכל מיני כיוונים. חפשו אותם ← :

בין העצים מסתתרות ציפורים, גלו אותן וצבעו ↓ :

בתוך השמות המבולבלים חבויים שמות עצים, גלו אותם :

- _____ שובר
- _____ תור אש
- _____ לאון
- _____ נורא
- _____ או קי זה נר
- _____ שאל
- _____ פצפצה
- _____ מירון
- _____ מילון
- _____ בחור
- _____ אתנה

ארבעה תיקונים הם/ ארי אילון

מתוך "יה בשבט", הוצאה פנימית של מכון "בינה", תשנ"ט 1999. שלחה לעלון: דנה רוטמן

"ארבעה ראשי שנים הם. באחד בניסן ראש השנה למלכים ולרגלים. באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה. באחד בתשרי ראש השנה לשנים ולשמטין וליובלות, לנטיעה ולירקות. באחד בשבט, ראש השנה לאילן." (משנה ראש השנה, פרק א, משנה א)

"ומנהג טוב להולכים בתמים להרבות בפירות בעצם היום הזה ולומר דברי שירות ותשבחות עליהן כאשר הנהגתי לכל החברים אשר עמדי. ואם כי בדברי כתבי הרב האר"י זלה"ה לא נמצא מנהג זה, מכל מקום לדעתי תיקון נפלא הוא בנגלה ובנסתר." (חמדת ימים, מתוך ההקדמה לסדר טו בשבט)

"למען חבב את הנטעים... יש לבית הספר לעשות יום-טוב את היום אשר נועד מימי קדם בישראל לראש השנה לאילנות. לערוך בו במערכת ברוב חן והדר את העצים, הנטעים, השושנים והפרחים, ככל אשר יעשו בארצות אירופא בראשון לחודש מאי..." (זאב יעבץ, מתוך הארץ, תרנ"א)

לעומת זה בשבט הסמוי שהוזכר לעיל, מדובר באופן כללי על ארבע תופעות היסטוריות גלויות של היום הזה:

1. **חמישה עשר בשבט של חז"ל** (שלראשונה אנו קוראים אודותיו במשנה שאפשר ליחסה למאה השניה לספירה).
2. **חמישה עשר בשבט של המקובלים** (תלמידי האר"י – (סוף המאה השש-עשרה).
3. **ט"ו בשבט של הציונים** (סוף המאה התשע עשרה).
4. **ט"ו בשבט של האקולוגיסטים** (סוף המאה העשרים).

בכל אחד מארבעת הגלגולים הללו טמון חידוש מהותי ביחס למסורות שקדמו לו. כל אחד

מהחידושים הללו שם את הדגש על תיקון אחר:

הדגש בחמישה עשר בשבט של המשנה הוא על תיקון עולם סוציאלי – יש חוסר צדק

מהותי שאמנם אינו ניתן לפתרון מוחלט ("לא יחדל אביון מקרב הארץ"), אך יש אפשרות לערוך בו תיקונים רבים. חכמי המשנה מציעים לבצע את התיקונים הללו על ידי הטלת מסים בדמותם של תרומות, מעשרות, פאה, לקט, שכחה וכו'.

החמישה עשר בשבט הוא אחד מימי התזכורת החשובים ביותר בלוח השנה לחשבון נפש מוסרי סוציאלי. ביום זה אמור כל מי שיש לו גן לרדת אל גנו, לחשב את כל הפרות והרווחים שעשה במשך השנה, ולהפריש מתוכם את מה שהוא חייב להפריש לטובת כל אלו שאין להם גן ואין להם פרות לאכול ממנו. עצם הופעתו הפתאומית של המושג "ראש השנה למעשר האילן" לתוך נוף המשנה, יש בה כדי ללמד אותנו הרבה על המהפכה החברתית שחוללו חכמי המשנה ביחסם אל קונספציית התרומות והמעשרות הכוהנית-מונארכית. במקרא אין זכר ליום כזה (כשם שאין בו זכר לראש השנה למעשר בהמה), ועצם קביעתו מעידה על הצורך לתת יתר תוקף למסים סוציאליים ודתיים שיביאו לידי הטבת מצבם של הנזקקים.

לעומת התיקון הסוציאלי של חכמי המשנה, **הדגש בחמישה עשר בשבט של המקובלים הוא**

על תיקון עולם תיאו-קוסמי – העולם התקלקל בעקבות הטעימה מפרי עץ הדעת, והגירוש מגן העדן שבא בעקבותיו. המקובלים (תלמידי האר"י) לקחו על עצמם לתקן את הקלקול הזה על ידי ריטואלים רבים הפזורים על פני לוח השנה שלהם (תיקוני חצות, תיקון ליל שבועות וכדו'). החמישה עשר בשבט הוא יום שבו משתדלים מקובלים רבים להתקרב ככל האפשר אל גן העדן, לטעום מפרותיו ולתקן את אילנותיו הפגומים. הם עושים זאת על ידי ריטואל ארוך ומתמשך של סדר ט"ו בשבט, שבמרכזו הם טועמים מפירות העולם הזה ומברכים עליהם בטכניקות מיוחדות של התכוונות, שמיעדות אל פירות ואילנות העולמות השמימיים.

עצם המנהג של אכילת פירות בחמישה עשר בשבט מהווה חידוש גמור ביחס למשנה ולכל יתר ספרות חז"ל המוכרת לנו. סדר ט"ו בשבט הוא ריטואל מתמשך של כוונות וציורפים מיסטיים, והוא מהווה חידוש גמור לא רק ביחס ליהדות הרבנית, אלא גם ביחס לקבלה המוקדמת (אין בזהר או בכל הקבלה שלפני האר"י כל התייחסות לחמישה עשר בשבט). אם נוסף לכך את העובדה שסדר ט"ו בשבט המקורי (זה המופיע בספר "חמדת ימים") מיוחס לנתן העזתי, "מבשרו" של שבתאי צבי (גם אם לא ניתן להוכיח את הדבר), נוכל לקבל רמז על הפוטנציאל השבתאי-משיחי הטמון בו, שהוא בוודאי סוג מסוים של מרד ביחס ליהדות ההלכה הפרושית של המשנה וה'משנה תורה'.

החמישה עשר בשבט של הציונים הוא יום תיקון לאומי-הסטורי של קלקולי הגלות,

שבאו הן על ידי גורמים חיצוניים כגון דיכוי ואנטישמיות, והן על ידי גורמים פנימיים כגון המנהיגות ההלכתית. יותר מכל יום אחר סימן יום זה את שאיפותיהם של הציונים לתקן את טבעם הגלותי,

לחדול מן הריחוף האווירי, ולהתחבר מחדש אל כבדת אדמה וארץ. ביום הזה לימדו הציונים את עצמם ואת ילדיהם לצבוע את ארץ ישראל בירוק על ידי נטיעת רבבות אילנות. באופן כזה, כך האמינו, יירשו מחדש את מולדתם על ידי הפרחת שממותיה. וכמו כן, כך קיוו, ילמדו הם את עצמם ואת ילדיהם לחדול מן הריחוף הגלותי, ולנחות סוף סוף על קרקע מוצקה. אופיו המורד של ט"ו בשבט הציוני ביחס להשקפות המקראיות, ההלכתיות והקבליות שקדמו לו צועק למרחוק. טקס הנטיעות הוא חידוש מוחלט בנוף הריטואלים היהודי. הוא יובא מאירופה של סוף המאה הקודמת הישר מפולחני אביב פגאניים של האחד במאי, והוחדר בערמה לתוך החמישה עשר בשבט המסורתי.

הגלגול הרביעי של החמישה עשר בשבט הפך אותו בחוגים רבים **ליום של תיקון עולם אקולוגי**, או, ליתר דיוק, תיקון הפלנטה, שבמשך המאה האחרונה קולקלה באופן מזעזע על ידי בני המין האנושי. החל משנות השבעים החלו אקולוגיסטים בעולם לעוק ולזהיר אותנו מפני כריתת הענפים עליהם אנו יושבים. חלק מן היהודים שנמנו על המתריעים הללו חשו צורך להביע את עצמם מבעד לטרמינולוגיה התרבותית שלהם. באופן כזה הפך ט"ו בשבט ליום המודעות האקולוגית המרכזי בלוח השנה של יהודים רבים. סדרי ט"ו בשבט רבים החלו לשאת אופי אקולוגי, וחוגים יהודיים רבים בארה"ב אף הכריזו על ט"ו בשבט כעל "יום האדמה" העולמי.

ט"ו בשבט האקולוגי מהווה, לדעתי, בבואה מרתקת של מודל יהודי שורשי בעל עימותים משמעותיים הן עם היהדות הציונית (פוסט-ציונית?) והן עם היהדות ההלכתית (ניאו הלכתיות?). עימות עם הציונות בא לידי ביטוי, בין השאר, בעצם הפיכת ט"ו בשבט ליום אדמה עולמי ולא רק יום של אדמת ארץ ישראל. על אותו מישור יש לט"ו בשבט האקולוגי גם התנגשות חזיתית עם היהדות ההלכתית, שכן הוא רואה את עיקרו של ט"ו בשבט ההלכתי כיום הקשור במצוות התלויות בעולם כולו ולא דווקא בארץ ישראל – המסר העומד מאחורי ט"ו-בשבט האקולוגי הוא שיש לפרש את הביטוי "ארץ" לא כארץ ישראל דווקא, אלא כאדמה, או תבל וכדו'. זוהי, כמובן, התנגשות חזיתית עם התפיסה ההלכתית.

לפנינו, אם כך, ארבעה תיקונים שונים – סוציאלי, תיאולוגי, לאומי-היסטורי ואקולוגי. ארבעת התיקונים הללו מצביעים לא רק על ארבעה "ט"ו בשבטים" שונים, אלא גם על ארבע השקפות עולם שונות. כל אחת מארבעת ההשקפות הללו מהווה חידוש רעיוני מהפכני ביחס להשקפות שקדמו לה. בתוך כל אחד מן החידושים המהפכניים הללו טמון מרד גלוי או מוסווה. החידוש והמרד הללו באים לידי ביטוי על ידי ריטואל מהותי המהווה חידוש גדול ביחס לכל גלגוליו הקודמים של היום הזה. יחד עם זאת, יש גם הרבה דמיון והרבה המשכיות בין ארבע ההשקפות הללו. עצם העובדה שכל אחת מהן מתעקשת להיאחז דווקא באותו חמישה עשר בשבט המסורתי, מצביעה יותר מכל על שאיפה חזקה להמשכיות.

אפשר, אם כך, לראות בכל אחד מארבעת ה"טו-בשבטים" השונים תהליך משולב של מרד והמשכיות. תהליך זה בא לידי ביטוי מרתק על ידי תהליכים הדדיים של פרוק ותיקון מחדש – כל אחד מארבעת ה"ט"ו בשבטים" שתיארנו לעיל הוא תיקון של אחד או יותר מקודמיו. יחד עם זאת, תנאי הכרחי לכל אחד מהתיקונים הללו הוא פרוק עולם המושגים שממנו הורכבו אחד או יותר מן ה"ט"ו בשבטים" הקודמים.

במילים אחרות: לא מדובר כאן בשיפוצים בלבד של העבר, אלא בפרוקה של כל המערכת. במקרים רבים עלול הפרוק הזה להסתיים באיבודו של האירוע או הטקס, במקרים רבים אחרים הוא עשוי להסתיים בעיבודו. במקרה של ט"ו בשבט אנו עדים לתופעה של סדרת עיבודים מרשימה המתפרשת על פני קרוב לאלפיים שנה.

אגב, על אף הגלגולים השונים הללו של ט"ו בשבט, חשוב מאוד לציין כאן שמבחינת ההלכה הפוסט-תלמודית אין לו הרבה משמעות עד עצם היום הזה. אין, לדעתי, לשלול את האפשרות שדווקא בגלל עובדה שההלכה הפוסט-תלמודית לא יחסה ליום זה חשיבות מיוחדת, היו לו עדנות מרתקות, ועדיין, כך אני מאמין, נכון לו עתיד לא פחות מרתק.

פתיחת עונה לא מוכרת בכדורעף

סיכום הסיבוב הראשון של הפועל מטה אשר/עכו בליגת העל, שכלל מחזה שלא אירע בשנה שעברה: הפסדי ליגה. כתבה מתוך העיתון 'זה אשר'.

לאחר עונה נטולת הפסדים בליגת העל אשתקד, פתחה אלופת המדינה הפועל מטה אשר/עכו את עונת המשחקים הנוכחית בדרך הרבה פחות מוכרת עבורה. לאחר ניצחון חלק במשחק הראשון של העונה מול ק.ק. תל אביב, הגיע משחק הבית מול הפועל המעפיל/עמק חפר. האדומים ניצחו בשתי המערכות הראשונות, אבל אז הגיע גל פציעות של שחקני מפתח. המעפיל ניצלו זאת וחוללו מהפך בנעמן בדרך לניצחון חוץ יוקרתי 2:3. הפציעה החמורה ביותר הייתה של **נועם אריאל**, המגיש הצעיר ובוגר מחלקת הנוער, שקיבל השנה את המושכות להוביל את הקבוצה מהעמדה. אריאל סובל מקרע ברצועת הקרסול, והחל בתהליך ארוך של שיקום.

שני המשחקים הבאים זימנו לאדומים את הקבוצות שסומנו כיריבות החזקות ביותר שלה העונה. תחילה יצאה הקבוצה למשחק חוץ מול קבוצת הכוכבים מהפועל כפר סבא, שבה משחקים השנה, בין היתר, גם שניים משחקני הקבוצה בשנה שעברה: סלבה בצ'קלה וסבה דבש. לאחר שלוש מערכות צמודות, רשמו המארחים ניצחון חלק על מטה אשר/עכו. במשחק הבא ארחו האדומים באולם הריק בנעמן את מכבי תל אביב, שהתחזקה גם היא השנה בצורה משמעותית. לאחר שוויון 1:1 במערכות, הצליחו הצהובים לברוח ולחזור הביתה עם ניצחון נדיר בגליל המערבי.

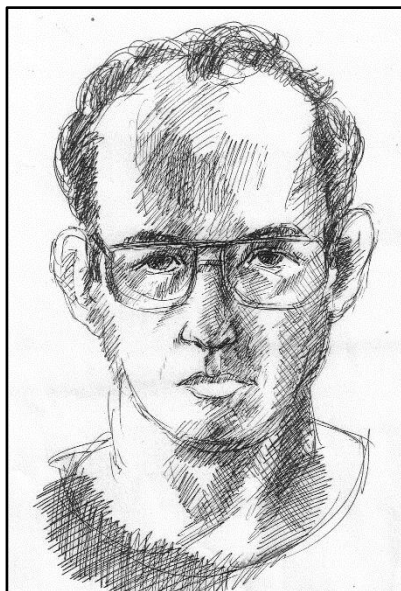
כדי למלא את החסר, צירפה במהלך דצמבר מטה אשר/עכו את **המגיש הסלובני זרקו קיסיץ'**. מאז הצטרפותו ב-5 בדצמבר, במקביל להגרלת משחקים קלה יותר, חזרה הקבוצה למסלול הניצחונות. לאחר ניצחונות בשלוש מערכות על הוד השרון, באר שבע, עילבון וקריית אתא סיימה הקבוצה את הסיבוב הראשון **במקום השלישי**, במאזן של 6:3. את הליגה מוליכה, ללא הפסד בשלב זה, הפועל כפר סבא.

עם סיום הסיבוב הראשון יצאה הליגה לפגרה קצרה. המשחקים הבאים מול הקבוצות מהמעפיל, כפר סבא ותל אביב יהוו מבחן של ממש לקבוצה החדשה של **נועם כץ**, ששלטה לחלוטין בכדורעף הישראלי בשמונה השנים האחרונות. במקביל, מקווים אוהדי הכדורעף בגליל המערבי כי חיסוני הקורונה יחוללו גם הם שינוי של ממש, ויאפשרו את חזרתם למגרשים לקראת שלבי ההכרעה של העונה.

ליום השנה למותו של יוסף פרדו ז"ל – קורות חייו

לבקשת המשפחה

יוסף פרדו, דיוקן עצמי

יוסף נולד באלכסנדריה במצרים ב- 1936 להוריו אליעזר (לזר) ואמיליה (אמילי), בן אמצעי בין אח בוגר ממנו ואחות צעירה. המשפחה חייתה בקהיר ויוסף נולד בעת נופש משפחתי באלכסנדריה.

משפחת אמו הגיעה בין שתי מלחמות העולם מרוסיה למצרים, שהיתה אז ארץ מקלט. משפחת אביו הגיעה מתורכיה. סבו מצד אביו היה רב ראשי באיסטנבול ואביו שילב מסורת עם חילוניות. סבתו מצד אמו היתה בת למשפחה של 9 ילדים, כולם ברוכי כישרונות אמנותיים במוזיקה ובציור. סבו מצד האם היה הצורף של בית המלוכה במצרים. המשפחה היתה דתית – מסורתית. אביו של יוסף עבד קשה בבית משפט לזרים, והצליח לתת לילדיו בית מלא כל טוב. הוא עשה מאמצים רבים כדי לקבל אזרחות מצרית, וכשהתחילה רדיפת יהודים במצרים בשנות ה-40 של המאה העשרים - לא היה יכול לצאת מהמדינה. אזרח מצרי שרצה לצאת נדרש מיד כציוני ויציאתו נאסרה. הוא נפטר בקהיר וקבור בה.

יוסף ואחיו למדו בבי"ס נוצרי ישועי, זרם קיצוני במיוחד בנצרות, שנחשב לבי"ס טוב מאד. כשניסו להשפיע עליהם בביה"ס להפוך לנוצרים - אביו העביר אותם לבי"ס יהודי פרטי. יוסף הספיק ללמוד שם שנה אחת בלבד לפני שעלה ארצה עם חברי השומר הצעיר. תקופת מלחמת העולם השנייה היתה מתוחה מאד בקהיר, המצרים רדפו כל יהודי שנחשד כציוני, ותנועות הנוער היהודיות פעלו במחתרת. יוסף ואחיו היו 3 שנים בתנועה במחתרת, וניצלו ממאסר רק בזכות קשר אישי של אביהם עם שוטר מצרי. הם החליטו לעלות ארצה והפליגו עם קבוצת בני נוער מהתנועה באנייה לצרפת, ללא ההורים. התחנה הראשונה היתה ארמון "לה - שו" קרוב לפריס, מרכז קליטה לנוער יהודי מארצות רבות, ניצולי שואה מארצות אירופה בסוף מלחמת העולם ונוער עולה מצפון אפריקה בתקופת מלחמת השחרור בארץ.

יוסף הגיע ל"לה - שו" ב- 1949 והיה שם כשנה, עד שנמצא מקום שיקלוט את הנערים בארץ. בארמון הגדול הזה צופפו מאות ילדים, למדו קצת עברית, עסקו בחקלאות ובצופיות וטיילו הרבה ברגל. עין המפרץ הסכימו אז לקלוט קבוצת נערים - וכך הגיע לקיבוץ. לקבוצה קראו מאוחר יותר קבוצת "להב", והיו בה בני נוער ממצרים, ממרוקו ומתוניס. גם שלומית היתה חברה בקבוצה - וכך הכירו. לאורך השנים עברו בקבוצה זו 85 בני נוער, מהם נשארו בקיבוץ יוסף ושלומית וחנה שילה.

אחותו ואמו עלו ארצה אחרי שאביו נפטר, וכשיוסף התחתן. בני משפחה נוספים עלו ארצה במשך השנים. אחיו, אחותו ואמו נקלטו וחיו כל השנים בעין החורש.

זיכרונותיו של יוסף מהקליטה בקיבוץ אינם קלים. עברו עליו חוויות של ריסוס בדי.די.טי. בנמל וקרחת לכל הבנים כשהגיעו לקיבוץ. תחושות של השפלה וחשדנות כלפיהם מצד החברים. עם צוות העובדים היו לחברת הנוער יחסים טובים, אך מכלל החברים לא הרגישו את החום שציפו לו, ונזכור שהיו כמעט ילדים, בני 10 - 13 כשהגיעו.

כשהלכו לצבא היתה בארץ תקופת הפדאיון. תקופה מתוחה וקשה. הם היו יחד 4 גרעינים של נוער עולה, מעין המפרץ, מעברון, מיחיעם וממרחביה. הקימו היאחזות בשם "שדמות שיזף" באזור ניצנה והיו צריכים להגן עליה ועל הגבול עם מצרים. הזיכרונות מתקופה זו גם הם אינם קלים. שניים מחברי הגרעינים האלה נהרגו במהלך הסיורים והשמירות. הדרכים היו מלאות מוקשים.

לאחר הצבא חזר יוסף לקיבוץ וחיפש את מקומו. סידור העבודה סידר אותו לרפת ולאווזיה, אך הוא לא רצה לעבוד שם והלך לבנות. 11 שנה עבד בבנות. כשנסגר הענף עבר לעבוד בימא – שם עבד 43 שנים! – עד שיצא לפנסיה. יוסף עסק בימא ביצירת גלופות, בגרפיקה ובהדפסה. בתחילת הדרך היתה זו עבודה מפרכת מאד והמכונות היו מסוכנות ביותר. היתה תקופה בה היה אחראי הן על הגלופות, הן על הגרפיקה והן על הכנת הצבעים: 3 מחלקות באחריות אדם אחד. תחום הגרפיקה הממוחשבת התפתח לאט. יוסף לא למד מחשבים מעולם, הלמידה שלו נעשתה תוך כדי עבודה, מהאנשים איתם עבד. אחרי שנים של עבודה בגלופות ובמכונות התמקד רק בגרפיקה. במהלך השנים עשה עשרות אלפי עיצובים גרפיים. העיצוב האחרון שלו היה של אריזת פרחים.

יוסף נשא את שלומית לאישה ונולדו להם 3 ילדים: איתי, גיא ולילך. בתחילת שנות השבעים של המאה העשרים יצאו יוסף ושלומית לשליחות של כמה שנים בפריס מטעם "השומר הצעיר" והסוכנות היהודית. היתה זו תקופה משמעותית בחייו, של עבודה קשה עם מאות בני נוער במחנות קיץ וחורף של התנועה ובעבודה יומיומית לקראת עלייה ארצה. יוסף נהנה גם לראות ולנשום הרבה אמנות ותרבות צרפתית בפריס בתקופה הזו. בנוסף לכל המסופר עד כאן – ואולי לפני הכל – יוסף היה אמן! כבר מילדותו בביה"ס הישועי בו הצטיין בקליגרפיה, ידע והרגיש שהציור והפיסול הם בדמו, חלק בלתי נפרד מחייו ומאישיותו. בקיבוץ צייר כל השנים, ולמד מאמנים כמו אריה רוטמן ואברהם אופק. כשלא היו לו חומרים מתאימים צייר על נייר אריזות חום בעפרונות פשוטים, פירק שקי מלט וסוכר וצייר על נייר האריזה שלהם. יצר קשרים חמים עם אמנים בכפר מסריק – קובה לבל ויוסף ינאי, ויחד היוו חבורת אמנים שתמכה זה בזה ולמדה אחד מהשני.

ב- 1962 התקבל לארגון הציירים של ישראל, ובעקבות הכרה זו החליט ארגון הציירים של הקיבוץ הארצי, שמגיעים לו 2 – 3 ימי ציור בשבוע. אחרי יום עבודה מפרך בבנות היה מצייר בלילות בצריף ליד הלול, וחצי שבוע "עבד" בציור. באותה תקופה התקיים ויכוח גדול בקיבוץ בשאלה האם הציור נחשב ענף, עבודה. בחצי השבוע של הציור היה יוסף גם עושה את כל התפאורות לחגים ולתרבות בקיבוץ, וגם חבר בוועדת תרבות. בשלב מסוים הוא לא מצא את מקומו בוויכוחים האלה וגם נפגע מהיחס אליו כאמן ומחוסר ההבנה והנכונות לסייע לו ברכישת חומרי הציור והפיסול הנחוצים לו – למרות שמכר ציורים ונתן את הכסף לקיבוץ, והחליט לנתק את הקשר עם הקיבוץ כאמן. לדבריו "האמנות היא בשבילי - לא בשבילכם". לאורך כ- 40 שנה עבד שבוע מלא, עד היציאה לפנסיה, וצייר אחרי שעות העבודה.

במשך השנים הציג יוסף תערוכות רבות בקיבוץ ובמקומות שונים בארץ, הן תערוכות יחיד והן בתערוכות קבוצתיות וזכה בפרסים על ציוריו. התערוכה האחרונה שלו הוצגה בקיבוץ בסוף 2018 במועדון לחבר. גם עלון הקיבוץ מלא עיטורים של יוסף לאורך שנים רבות. ברגישות רבה ובעין חדה ובוחנת ביטא בציוריו את מה שראה בעיניו ואת מה שחש בליבו. נופי הקיבוץ ואנשיו, חומות עכו העתיקה והנמל, נופים אירופאים והתרבות הצרפתית שאהב, דיוקנאות וחלונות, ציורי דומם, טבע ומופשט, פיסול קרמי, ועוד ועוד – יוסף שפע אהבה לצבעים עזים ולצורות גיאומטריות, ואנחנו זכינו ליצירה עשירה, מלאה יופי ועזת ביטוי! אנו אתכם בכאב ובעצב על מותו של יוסף, שלומית, איתי, גיא, לילך ובני זוגכם, הנכדים, האחות וכל המשפחה הרחבה.

תחסר לנו איש יקר! יהי זכרך ברוך.

כתבה: רחלי גזית

תזכורת

לכל המעוניין - אנו מזכירים כי ניתן לפנות לעו"ס הישוב מטעם המועצה, שרון חקון, באופן ישיר בטלפון: 04-9879737 ובמייל: os2@mta.org.il או באמצעות מזכירת מחלקת הרווחה בטלפון: 04-9879711.

האיץ לאן תודות! / ניצה יעקב

ל"צוות פנסיה ותיקים מתנדב" מברכת אתכם ואותנו על סיום מוצלח של "מסע הבחירות" בנושא גובה הפנסיה.

כדי להגיע לסיום המוצלח עבדתם קשה והרבה זמן.

תרמתם שעות וימים מזמנכם הפרטי וגייסתם את בעלי הכישורים המתאימים.

תודה רבה רבה על המאמצים ושמחה גדולה על התוצאה הנפלאה!!!

גאוה לכולנו על כך שנמצאה הדרך להביא להצבעה הצעה מוסכמת על ידי ההנהלה והצוות, שכוללת התייחסות הוגנת למבוגרים ולצעירים, בהסכמה ובכונות לשיתוף פעולה.

חברי צוות המתנדבים לנושא הפנסיה:

דן מירס, אילה הנדלר, יאיר צור, אסא ארנון, נועם כהן, שלום ברמניס ועמרם שפנאוף.

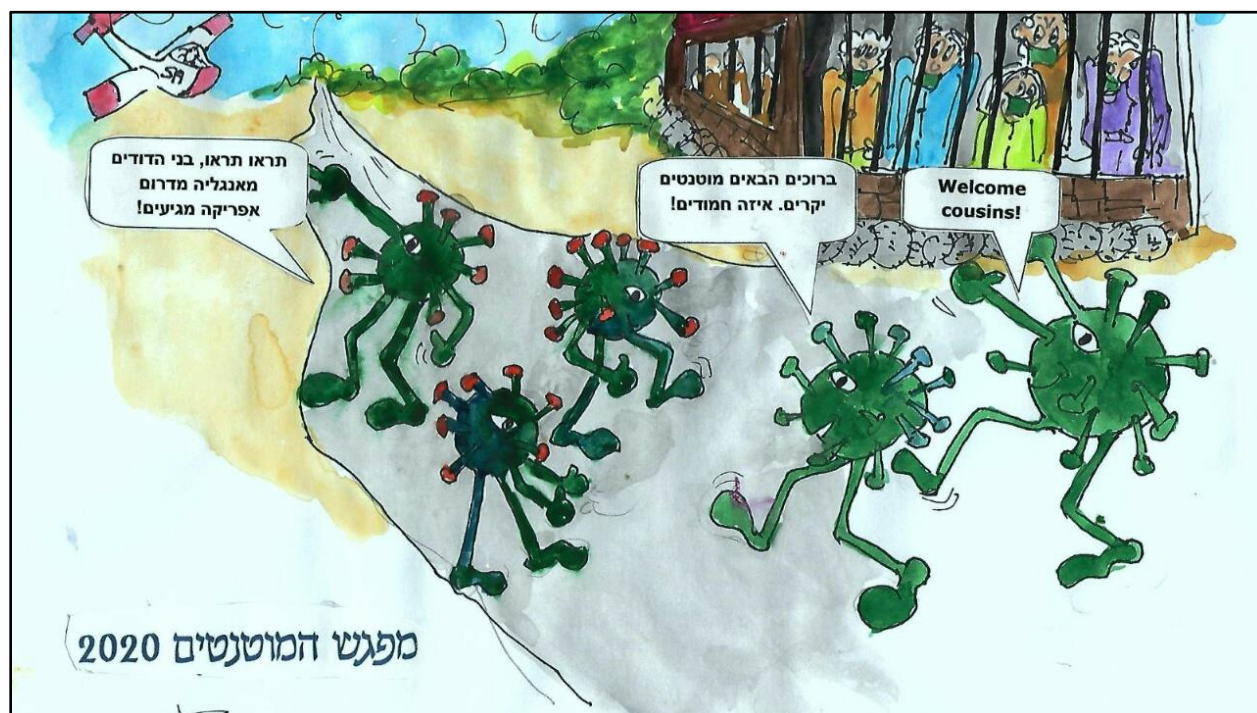
תודה גדולה גם להנהלת הקהילה ולצוות שינוי החוברת שתרמו את חלקם

בכונות רבה ובשיתוף פעולה על מנת למצוא פתרון הולם לשביעות רצון כולם.

סוף טוב הכל טוב!

מפגש מוטנאים

צייר: דן מירס

קבוצת דלק מוכרת קרקע מזהמת בעבו תמורת 200 מיליון שקל לתדהר והראל

הקרקע, עליה שכן עשרות שנים מפעל תעשיות אלקטרוכימיות, נרכשה בשנת 2011 תמורת 43 מיליון שקל. מאת גיא נרדי, פורסם ב'גלובס'. שלח לעלון: אורן עציוני.

קבוצת דלק שבשליטת יצחק תשובה ממשיכה לממש נכסים שלא בליבת פעילותה, במטרה לצמצם את התחייבויות הענק שלה למחזיקי האג"ח (בהיקף של כ-6 מיליארד שקל). הקבוצה חתמה על מזכר הבנות עם חברת הנדל"ן תדהר וקבוצת הביטוח הראל למכירת קרקע באזור התעשייה הדרומי של עכו, תמורת 200 מיליון שקל. מדובר ב-430 דונמים ובהם זכויות בנייה לשימושי לוגיסטיקה, תעשייה ואחסנה. על פי מזכר ההבנות, 10 מיליון שקל שולמו במועד החתימה והיתרה במועד החתימה על ההסכם המפורט, בתוך 30 ימים. מדובר בקרקע שזוהמה כתוצאה מפעילות ארוכת שנים של מפעל תעשיות אלקטרוכימיות, שפעל במקום בין השנים 1956 ל-2004. השטח נרכש על ידי קבוצת דלק בשנת 2011 תמורת 43 מיליון שקל, והיא השקיעה בו עוד 57 מיליון שקל שכללו תשלום חובות ארנונה לעיריית עכו ובעיקר פעולות לטיהור הקרקע.

"פרויקט טיהור הקרקע - תנאי בסיסי לפיתוח המתחם"

גיל גבע, יו"ר ובעלי קבוצת תדהר, מסר כי "המשימה המרכזית שלנו היא לתכנן את פרויקט טיהור הקרקע ולהיכנס לביצועו בהקדם האפשרי. המתחם, אשר שימש שנים רבות את התעשיות הפטרוכימיות, סובל מחומרים מזהמים אשר גורמים לנזק סביבתי. השלמת פרויקט הטיהור הינה תנאי בסיסי להמשך תכנון ופיתוח המתחם, ואנו בתדהר ובהראל רואים בכך חובה, והזדמנות למימוש האחריות התאגידית של החברות - הלכה למעשה."
"העיר עכו נמצאת בשנים האחרונות בתנופת פיתוח מתקדמת, ואנו נוסיף כוח לגלגל התנופה של העיר ושל הצפון בכלל", הוסיף.
גבע הבהיר כי אין לרוכשות תוכנית ברורה לגבי השימוש בשטח: "זו חטיבת קרקע גדולה מאוד ומזהמת, ואנחנו נבחן את אפשרויות הפיתוח השונות. נבין את הרצונות של הרשויות המעורבות, העירייה, ומשם נמשיך".

"שמחים לפתוח את 2021 עם עסקה משמעותית"

קבוצת תדהר עוסקת בפעילות ייזום ובנייה, ויש לה גם נכסי נדל"ן מניב. בחודש מרץ 2020 חתמה החברה על הסכם עם הראל להקמת חברה משותפת, שתעסוק בייזום ובפיתוח נכסי נדל"ן מניבים. עידן וולס, מנכ"ל קבוצת דלק, מסר כי "אנו שמחים לפתוח את שנת 2021 עם עסקה משמעותית, שמביאה לידי ביטוי, פעם נוספת, את הגמישות הפיננסית של הקבוצה ואת היכולת שלנו להוציא לפועל עסקאות מורכבות בזמן קצר, בתנאים מצוינים ובהתאם ליעדים שקבענו".

לא מוותרים על המחאה

בשבת ה- 9.1.21 חרף הסגר לא ויתרו שלושה בודדים על זכות המחאה, עלו עם הדגלים ואף זכו לצפצופי אהדה.

ובשבת ה- 16.1.21 הגיעו עוד נאמנים. לידעת האכפתניקים המוזמנים במרחקים המתאימים להצטרף למפגינים. צילמה: יעל חיטין.

מפגש הסברה: ערוצי מימון לבנית בית בעין המפרץ

לאור אישור ההנהלה ללקיחת משכנתא, נסביר במפגש על משמעות ההחלטה ואופן המימוש.

בהשתתפות: **עופר רפאלי**, מנהל הכספים של הקיבוץ, ו**נציגי בנק מזרחי וקרן קמ"ע**. המפגש מתאים לנקלטים חדשים, משפחות בונות, וכאלו המתכננים לבנות בעתיד, או שבנו בעבר וטרם סיימו לשלם עבור הבית.

המפגש יתקיים ביום שלישי 26.1.20 בשעה 20:30

יש להירשם ע"י שליחת הודעת וואטסאפ עם שמכם המלא לטלפון של יסמין אסף: 058-5897855. קישור למפגש יישלח בהתאם להרשמה.

מוזמנים לשאול ולשמוע!
אגף צמ"ד

תזכורת:

לאחר שקראתם את העלון (ונהניתם כמובן 😊), אנא החזירו את העלון לתא הדואר של ההוצאה לאור, ולא לתיבת 'דואר יוצא'.

המערכת

משלוח עוהות מעין המפרץ למבוזדים בכפר מסריק

ניתן מכל הלב והתקבל בלב אוהב. תודה לועדת תרבות!

המחלקה לשירותים חברתיים יוצאת בסדרת הרצאות להורים ביישובי מטה-אשר:

חמש הרצאות בנושאי ליבה של הורות עם דגש לזמן קורונה

זמן הקורונה מזמן למשפחות זמן רב של יחד. בהתחלה היה כיף, אבל עכשיו לא קל. התקופה מזמנת איבוד סדר היום ותחושת כאוס. בעיות שהיו 'על אש קטנה' מועצמות בימים אלו. בהרצאות נתמקד ב:

פיתוח תחושת שייכות במשפחה ★ פינוק ★ תפקידים קונקרטיים במשפחה ★ מריבות אחים ומאבק כוח ★ מענישה לשיתוף פעולה.

המרצה: **אייר סגל**, עו"ס קלינית, פסיכותרפיסטית בשיטת אדלר, מטפלת זוגית ומדריכת הורים.

הפגישה הראשונה תתקיים בתאריך 25.1.21 בשעה 20:30 ב-ZOOM מספר המקומות מוגבל, כל הקודם זוכה. ההרשמה מראש דרך שגית או עו"ס היישוב.

גם הורים צריכים חיבוק קבוצה לצמיחה והעצמה בסוגיות הורות

נעסוק באתגרי ההורות, היחסים של כל אחד עם ילדיו, בדגש על התמודדויות בתקופת הקורונה. יתאפשר לכל משתתף לחוות ולבדוק מחדש דפוסים הוריים, בליווי המנחה והקבוצה כמשקפת, תומכת, מכילה ומאפשרת את התהליך האישי של כל אחד. התהליך מבוסס על שיח פתוח, שבתוכו נשלב בין היתר אמצעים חווייתיים. מנחה: **עומר וייס**, מטפל בפסיכודרמה, מטפל פרטני ומנחה קבוצות. עובד עם הורים ומשפחות במסגרות טיפוליות שונות, ובכללן בתחנה לטיפול במשפחה מטה אשר.

התחלה משוערת: פברואר 2021

יתקיימו מפגשי היכרות והכנה טרם התחלת הקבוצה

15 מפגשים של שעה וחצי ב-ZOOM

עלות: 300 ש. לפרטים והרשמה: מיכל פרדיס – 04-9879734

האקדמיה ללשון עברית החליטה: כיוון שרוב הישראלים נכנסים לשירותים עם הנייד, יקרא מעתה – בית סימוס.

משהו נחמד על חיפה: לא נוסע יותר לחול בחיפה יש הכל: שוק תורכי, מושבה גרמנית, ב"ח איטלקי, בית קברות בריטי, בית אבות ספרדי, מתנ"ס ערבי, גן פרסי, בית כנסת סלוניקאי, מסעדה עיקרית, רשת חנויות רוסית, גלידה אמריקאית, מעונות קנדה, ושוויצריה קטנה. מה צריך יותר מזה?

"מקום בקואליציה להשכיר"

בארץ יפה, בין פלגים ועדות, מתגבשת קואליציה של חמש מפלגות. מפלגה ראשונה בראשות גדעון סער, המוביל בסקרים ומול ביבי מצמצם את הפער. מפלגה שנייה בראשות נפתלי בנט, ביצועיסט, מצליחן, עם לשון חדה וביקורת נוקבת. מפלגה שלישית בראשות יאיר לפיד, שעל עקרונותיו שומר ומקפיד, הטוען – איתי – "ש עתיד".

מפלגה רביעית בראשות אביגדור ליברמן, שלתפיסתו החילונית נשאר נאמן. ומפלגה חמישית בראשות משה יעלון (בוגי) הנקראת "תלם", שהחליטה פתאום להעלם. פנו הארבעה שנותרו, לראשי מפלגות אחרים – "מי אלינו רוצה להצטרף וחלומנו להגשים?"

והנה מכל עבר, אליהם פונים מועמדים חדשים. בא יעקב ליצמן, שר מבואס, לחדרו הריק של בוגי נכנס, קורא התנאים ומתלבט. באים השכנים מכל המשרדים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים: הנאים התנאים בעיניך? – נאים. הנאה המצע בעיניך? – נאה. אם-כך, שב איתנו. לא! לא אשב! למה? שואלים, עונה ליצמן: השכנים אינם טובים בעיני. איך אשב כאן עם ליברמן האפיקורס, אותנו מתמיד להשמיץ, את בנינו שולח לצבא, ואינו מתנהג כלל כיהודי. נעלב ליברמן, וליצמן עזב.

בא אריה דרעי, "דייר" לשעבר בשב"ס, לחדרו הריק של בוגי נכנס, קורא התנאים ומתלבט. באים השכנים מכל המשרדים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים: הנאים התנאים בעיניך? – נאים. הנאה המצע בעיניך? – נאה. אם-כך, שב איתנו. לא! לא אשב! למה? שואלים, עונה דרעי: השכנים אינם טובים בעיני. איך אשב כאן עם לפיד שרוצה את הדת מהמדינה להפריד, ובכלל, איש זה שונא אנשים ואת "חבריו" נוטה להאשים. נעלב לפיד, ודרעי עזב.

בא רון חולדאי, ראש עיר וטייס, לחדרו הריק של בוגי נכנס, קורא התנאים ומתלבט. באים השכנים מכל המשרדים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים: הנאים התנאים בעיניך? - נאים. הנאה המצע בעיניך? - נאה. אם-כך, שב אתנו. לא! לא אשב! למה? שואלים, עונה חולדאי: השכנים אינם טובים בעיני. איך אשב כאן עם בנט, צפונבון יותר ממני, ילד שמנת, שרוצה לספח שטחים "הגדלן" וקורא לי שמאלן. נעלב בנט, וחולדאי עזב.

בא ירון זליכה, חשב כללי שבביבי מאס, לחדרו הריק של בוגי נכנס, קורא התנאים ומתלבט. באים השכנים מכל המשרדים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים: הנאים התנאים בעיניך? - נאים. הנאה המצע בעיניך? - נאה. אם-כך, שב אתנו. לא! לא אשב! למה? שואלים, עונה זליכה: השכנים אינם טובים בעיני. איך אשב כאן עם סער שישב בממשלה שהתנגדה לתוכנית הכלכלית, שלא ייתן לי להיות שר אוצר, ובכלל, בינו לבין הליכוד, אין שום פער. נעלב סער, וזליכה עוזב.

בא מנסור עבאס מרע"מ המקולס, לחדרו הריק של בוגי נכנס, קורא את התנאים, וכלל לא מתלבט. באים השכנים מכל המשרדים, עומדים סביבו, מסבירים לו פנים: הנאים התנאים בעיניך? - לא! הנאה המצע בעיניך? - לא ולא! ובכן, לא תשב עימנו? אשב גם אשב, ובחפץ לב, כי השכנים טובים בעיניי: סער - ייטיב עמנו, ירחיב לנו תוכניות מתאר ויעדיפנו על פני כל השאר. בנט - נחמד ומחייך, בנו אינו בועט ואת כאבי אחינו ידאג לשכך. לפיד - מכבד את המגזר מאז ומתמיד, וכשר בכיר אותנו לא יפקיר. ליברמן - כבר לא משמיצנו מזה זמן, וכאחוות "אחים" ירד מהחלפת שטחים. רואה אני, כי נוכל לחיות ביחד בחברה טובה, בשלום ובנחת. התקבל מנסור לקואליציה והיה לשר בכיר, בהסכמה "מקיר אל קיר"!

כך, בארץ יפה עם ריבוי מפלגות, מתנהלת ממשלה, ללא יריבים, באחוה ושלוש ובמעשים טובים.

שנתחיל כולנו את 2021
עם הכוח של הכסא הזה
והאמונה של הכלב ... 🙄🤔

תרבות קורונה

רגע אחרי הסגר (אם יהיה אפשר...) - הסגר עוד פה אבל רשמו ביומנים:

6.2 - ט"ו בשבט - טיול אופניים לנחל ציפורי (כולל הובלת האופניים לשם).

4.2 - עצים מספרים - שיחה עם אביתר ליכטמן במועדון - שיחה משעשעת בין סיפורים ואנקדוטות: הרצאה ראשונה בשעה 19:30, הרצאה שניה בשעה 20:45.

12.2 - פרודור לפורים - מופע של להקת ריטלין בחדר האוכל. אם נרשמתם אין צורך להירשם שנית. אם נרשמתם ואתם לא מגיעים - אנא עדכנו את דנה. אם לא נרשמתם - מוזמנים לפנות לדנה ולהירשם.

17.2 - מופע מוזיקלי "קולות שלובים" מעין שמר - בשעה 20:30 בחדר האוכל.

26.2 - מסיבת פורים מטורפת בחד"א!

כל הלינקים להרשמה יפורסמו במקומי

תרבות בסלון ליחי הסגר:

מוזמנים להתרווח על הספה מדי יום בשעה 10:00. ליקטנו עבורכם הקרנות זומים, הופעות חיות ושאר פינוקים. לכם רק נשאר לפתוח את ערוץ הוידיאו ולהנות.

והשבוע בתוכניתנו:

יום ראשון - אלי גורנשטיין שר סינטרה

יום שני - גידי גוב

יום שלישי - החצוצרן איברהים מאלוף

יום רביעי - ששי קשת - ביני לבינך עד 120

יום חמישי - דוס צ'יקיטס - חני נחמיאס ועירית ענבי

אי אפשר לסגור הכל/ לאה נאור

אין שום מחסום לחלומות

אין סגר לתקווה

לא תחסמו את החמלה,

החוק, האהבה.

אי אפשר לסגור הכל.

רבים כל כך ניסו, אך -

רק את הדלת הם סגרו

הלב נשאר פתוח.

אי אפשר לסגור הכל.

דבר אחד בטוח -

אפשר לסגור את הדלתות

חלון נשאר פתוח.

אפשר לסגור בתים, דרכים,

אפשר לסגור גם עיר.

אך אין מחסום ואין שום סגר

לבתי השיר.